

II Księga Samuela

Глава 14

1. І Йоав син Саруї пізнав, що серце царя до Авессалома. 2. І післав Йоав до Текоя і взяв звідти мудру жінку і сказав до неї: Плач і зодягнися в одіж смутку і не намастися олією і будеш, як жінка, що багато днів плакала над цим мерцем, 3. і підеш до царя і скажеш йому за цим словом. І Йоав поклав слова в її уста, 4. і жінка Текоїтка ввійшла до царя і впала на своє лице до землі і поклонила йому і сказала: Спаси, царю, спаси. 5. І сказав до неї цар: Що тобі є? Вона ж сказала: І дійсно я є жінкою вдовою, і мій муж помер. 6. І в твоєї раби є два сини, і оба билися в полі, і не було між ними того, хто (їх) розлучив би, і один побив свого брата і його забив. 7. І ось ввесь рід повстав проти твоєї рабині і сказали: Дай того, що забив свого брата і убємо його за душу його брата, якого він забив, і заберемо і вашого наслідника. І загасять мій вуголь, що остався, так що не останеться останок і ім'я моєму мужеві на лиці землі. 8. І сказав цар: Здоровою іди до твого дому, і я заповім про тебе. 9. І сказала жінка текоїтка до царя: На мені беззаконня, мій пане царю, і на домі мого батька, і цар і його престіл невинний. 10. І сказав цар: Хто той, що сказав тобі, і приведеш його до мене, і більше не доторкнеться до нього. 11. І вона сказала: Хай же пригадає цар Господа Бога свого, що розмножується ближній крові, щоб вигубити, і хай не вигублять мого сина. І він сказав: Хай живе Господь, ані волосок твого сина не впаде на землю. 12. І сказала жінка: Хай твоя рабиня заговорить слово до царя мого пана. І він сказав: Говори. 13. І сказала жінка: Навіщо ти задумав це проти Божого народу? Чи це слово з уст царя як проступок, щоб цар не повернув свого вигнанця. 14. Бо смертю помremo, і (будемо) як вода, що проливається на землю, якої не зберуть, і Бог візьме душу, і того, що задумує відкинути від себе відкиненого. 15. І тепер, тому я прийшла говорити це слово до царя мого пана, бо мене побачить нарід, і твоя рабиня скаже: Хай скаже цареві, може якось виповнить цар слово своєї рабині. 16. Бо цар слухає, щоб спасти свою рабину з руки чоловіка, що шукає забрати мене і мого сина з божого насліддя. 17. І сказала жінка: Хай буде ж слово пана мого царя як жертви, бо пан мій цар наче божий ангел, щоб слухати добро і зло, і твій Господь Бог буде з тобою. 18. І відповів цар і сказав до жінки: Не сховай від мене слова, яке я тебе запитаю. І сказала жінка: Хай говорить мій пан цар. 19. І сказав цар: Чи не рука Йоава в цьому усьому з тобою? І сказала жінка цареві: Як живе твоя душа, мій пане царю, немає (відхилення) на право ні на ліво в усьому, що сказав мій пан цар, бо твій раб Йоав він заповів мені і він поклав всі ці слова в уста твоєї рабині. 20. Твій раб Йоав вчинив це слово, щоб перейшло на цей вид мови. І мій пан мудрий, так як мудрість божого ангела, щоб впізнати все, що в землі. 21. І сказав цар до Йоава: Ось я тобі вчинив за цим твоїм словом. Піди поверни мужчину Авесалома. 22. І Йоав впав на лице своє на землю і поклонився і поблагословив царя, і Йоав сказав: Сьогодні твій раб пізнав, що знайшов ласку в твоїх очах, мій пане царю, бо мій пан цар

виповнив слово свого раба. **23.** І встав Йоав і пішов до Гедсура і привів Авесалома до Єрусалиму. **24.** І цар сказав: Хай повернеться до свого дому і не побачить мого лица. І Авесалом повернувся до свого дому і не побачив лице царя. **25.** І не було такого дуже вродливого чоловіка як Авессалом в усьому Ізраїлі, від стопи його ноги і аж до його вершка не було в ньому скази. **26.** І коли він стриг свою голову і було, що він стригся на початку року, бо тяжіло на ньому (волосся), і як він стриг її, волосся його голови важило двісті сиклів за царським сиклем. **27.** І народилося в Авесалома три сини і одна дочка, і її ім'я Тимар. Вона була дуже гарною жінкою і стає жінкою Ровоама сина Соломона і родить йому Авію. **28.** І Авесалом сидів в Єрусалимі два роки часу і не побачив лице царя. **29.** І післав Авессалом до Йоава, щоб післав його до царя, і він не забажав піти до нього. І післав до нього вдруге, і він не забажав прийти. **30.** І сказав Авессалом своїм слугам: Глядіть, часть поля Йоава прилягає до мого, і там його ячмінь, підіть і запаліть його огнем. І слуги Авессалома спалили його. І приходять слуги Йоава до нього, роздерши свою одіж, і сказали: Раби Авессалома спалили його. І приходять слуги Йоава до нього, роздерши свою одіж, і сказали: Раби Авессалома спалили часть огнем. **31.** І встав Йоав і пішов до Авессалома до дому і сказав до нього: Навіщо твої слуги спалили мою часть огнем? **32.** І сказав Авессалом до Йоава: Ось я післав до тебе, кажучи: Прийди сюди і пішлю тебе до царя, кажучи: Навіщо я прийшов з Гедсура? Краще мені було бути ще там. І тепер ось я (ще) не побачив лице царя. Якщо ж є в мені несправедливість, і забий мене. **33.** І ввійшов Йоав до царя і сповістив йому, і він покликав Авессалома, і той ввійшов до царя і поклонився йому і впав на своє лице на землю перед лицем царя, і цар поцілував Авессалома.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса